

Aina Garcia-Carbó

El vast domini

Premi
Festa d'Elx

Llegiu el meu propòsit,
aquests mots combatius amb què em dispose a ser-me,
a dir-me, a donar-me, mentre la vida m'empeny
a l'estimat vòrtex del meu cor rebel,
dissident i indòcil, ardent en la barca secreta dels llavis i el món.

Imágenes manchadas
escupieron sobre el origen
carceleros del futuro   sanguijuelas del presente
afrentaron el cuerpo vivo del tiempo.
Hemos desenterrado la ira.

OCTAVIO PAZ

No moren, no moren, no moren mai
les veus dels morts que em criden a trenc d'alba,
que ni tan sols em deixen despertar-me,
que m'impedeixen aclarir si dormo
o sols m'ho sembla.

SEBASTIÀ ALZAMORA

PARADÍS DE CÒLERA

La ciutat de la còlera
vestida de fums, d'ofensives,
de grisos, de pedaços,
desperta al cel matinal tacat
pel roig sagnant de la irritada violència;
sense càntics ni beuratges,
ple de precés, de missatges,
sols s'hi albira la rosada que cau,
profunda i silenciosa, vertical,
i tot ho abasta.

Jau l'espera a l'empar del desastre.

DE L'EIX DESTRUCTOR

Finestres trencades, llums abatudes,
cadires cremades, portes destrossades,
cases derruïdes, cels de cendra,
i fum, molt de fum.

Habitacions a mitges, teulats a terra,
ninos bruts, plats a pedaços,
fang a les retines, polsim als porus
i caos, molt de caos.

Somnis malmesos, por a les axil·les,
sal a les retines, acidesa a les genives,
ofec, sospirs, enuig
i pols, molta pols.

¿Qui explicarà a les criatures
el fred absolut que sols aporta
la respiració amarga de la set?

Al fons del tenebrós pou sec
es viu a l'abric de l'incisiu silenci.

LA CIUTAT ASSETJADA

La ciutat assetjada sota les cadenes embolicades de la ira,
a l'ofec de la set de la infància, a l'oblit de l'abric de la memòria,
del caliu humà de l'abraçada.

Una contra una, mà contra mà,
es busquen els ulls per si poden entendre's, però una fossa,
porta blindada de la frontera que allà s'alça,
demarca els precipicis d'un abisme que els separa,
dos espais, límits, marges, costures,
però al final, una mateixa causa.